

KJE JE KONEC SVETA?

V mesecu oktobru smo se mednarodni študenti v Evenstadu odločili za »kratek« izlet do enega najsevernejših mest na svetu, ki se tudi že nahaja v Arktičnem krogu. Vožnja do Tromsa naj bi po podatkih Google Mapsa trajala 20 ur, v kar seveda niso všteti vmesni postanki ter čakanje na trajekt. Kljub neprijazni razdalji smo se usedli v avto in začeli nabirati kilometre tja, kjer je led iz severa. Na srečo nam je bilo vreme dovolj naklonjeno, da smo brez težav vozili po ovinkastih cestah in zvečer bili sposobni najti poceni prenočišče, kar je po navadi vključevalo hojo po gozdu z naglavnimi svetilkami. Ker smo se namreč odločili za »Low-Budget« potovanje, smo poskusili poiskati poceni, vendar ne preveč od ceste oddaljeno prenočišče, kar nam je uspelo enkrat malo bolje in včasih malo slabše. Kot že omenjeno nam je vreme dobro služilo, tako da smo do Tromsa po treh dneh vožnje le prispeli dokaj živi in večinoma zdravi. Samo mesto nam je po dolgem času ponudilo nekaj užitkov, ki jih v samotnem okolju Evenstada nismo bili deležni že nekaj časa, obenem pa smo končno lahko nakupili nekaj spominkov in podrobneje spoznali norveško življenje. Doletela nas je tudi posebna čast v obliki sneženja in uporabe savne, kar smo združili v knajpanje in si tako utrdili imunski sistem pred prihajajočo zimo. Zaradi bližine severnega pola in jasnega vremena nam je ponoči svetlobo dajal severni sij, kar je za ta čas v letu kar redkost, saj je ta pojav pogostejši v zimskih mesecih. Po nekaj dneh odkrivanja tega skrajnega severnega območja smo se usedli nazaj v avto, na katerega smo zaradi slabe izkušnje namestili zimske gume, in se odpravili nazaj na začetek. Prvi dan smo po 12 urah vožnje uspeli najti planinsko zatočišče in se kolikor toliko spočiti pred naslednjim dnevom, ko smo prevozili še zadnji kos poti in uspešno prišli nazaj v kampus. Za konec lahko vsekakor priporočim Tromsø za vse, ki jih ni strah nizkih temperatur in divjine, ki jo ponuja norveško okolje.